

V. : Glamik

Поштарина плаћена у готову

Poštariina plaćena u gotovu

Poština plaćana v gotovu

Гласник Удружења Ложача Државних Железница и Бродова у Београду

Glasnik Udruženja Ložaca Državnih Železnica i Brodova u Beogradu. — Glasilo Udruženja Kurjačev Državnih Železnica in Brodov v Beogradu.

Kancelarija Udruženja i redakcija lista nalaze se pri ložionici državnih železnica Beograd. Čekovni račun br. 56551.

ГОД. XI	Излази 12 пута у години. Поједини број 1 динар Годиш. претплата 12 дин.	Izlazi 12 puta u godini Pojedini broj 1 dinar Godiš. pretplata 12 din.	Ishaja 12 krat v letu Posamezna številka 1 din. Letna naročnina 12 din.	Београд, 1 август 1934 г. Beograd, 1 avgust 1934 g. Beograd, 1 avgust 1934 g.	Број 8
---------	---	--	---	---	--------

Конгрес

Удружења ложача Државних железница и бродова
Краљевине Југославије

Као сваке тако и ове године, Удружење Ложача Државних Железница и Бродова Краљевине Југославије, одржаће свој Х редовни годишњи Конгрес у Сплиту на дан 17, 18 и 19 августа са овим дневним редом:

1. Избор претседника, секретара и два оверача записника Конгреса.
2. Извештај претседника Централе.
3. Извештај секретара.
4. Извештај Благajника.
5. Извештај Надзорног Одбора.
6. Разрешница старе управе.
7. Избор нове управе.
8. Разни предлози, молбе и жалбе.

Предње се објављује ради знања свима члановима с тим, да своје евентуалне жеље ако их буду имали благовремено преко својих делегата упуте конгресу писменим путем.

Исто тако напомиње се, да је о овоме Централа благовремено нарочитим актом известила све Обласне Управе, те да у смислу Чл. 32, 41, 42, 54 и 55 наших Правила стриктно поступе, те да означеног дана одређени делегати тачно у 8 часова у јутро буду у Сплиту.

Централна Управа.

Kongres

Udruženja ložaca Državnih železnica i brodova
Kraljevine Jugoslavije

Kao svake tako i ove godine, Udruženje ložaca Državnih železnica i brodova Kraljevine Jugoslavije, održaće svoj X redovni godišnji Kongres u Splitu na dan 17, 18 i 19 avgusta sa ovim dnevnim redom:

1. Izbor Pretsednika, sekretara i dva overača zapisnika kongresa.
2. Izveštaj pretsednika Centrale.
3. Izveštaj sekretara.
4. Izveštaj blagajnika.
5. Izveštaj nadzornog odbora.
6. Razrešnica stare uprave.
7. Izbor nove uprave.
8. Razni predlozi, molbe i žalbe.

Prednje se objavljuje radi znanja svima članovima s tim, da svoje eventualne želje ako ih budu imali blagovremeno preko svojih delegata upute kongresu pismenim putem.

Isto tako napominje se, da je o ovome Centrala blagovremeno naročitim aktom izvestila sve Oblasne uprave, te da u smislu čl. 32, 41, 42, 54 i 55 naših Pravila striktno postupе, te da označenog dana određeni delegati tačno u 8 časova u jutro budu u Splitu.

Centralna Управа.

Угљеви Југославије као гориво

Написао

Г. Инж. Милоје Здравковић

Начелник Машинског оделења Дир. желез. Београд.

— наставак —

(5)

Пепео је саставни део угља чија количина јако варира код мрких и камених угљева. Под пепелом се подразумевају сви минерални несагорљиви остаци угља. Анализе угља, узете из слоја у руднику, дају увек мању количину пепела од анализа узетих од угља са стоваришта. Стеније је упоредио преко 2.600 анализа европских и америчких угљева и нашао да 2% угљева имају пепела више од 20%, шест десетина свих угљева садржи од 3—10% пепела. Већина наших угљева има пепела испод 20%, ако се узорак за анализу узима из самога слоја.

Према томе како је постао у угљу, пепео може бити; примарни, секундарни и груби.

Примарни пепео је постао од неорганских материја биљака из којих је постао угаљ, или од наноса (услед поплава) и истовремено се таложио са биљним материјама. Ова се количина пепела не може издвојити из угља.

Секундарни пепео је постао од минералних раствора, а нарочито од гипса и гвожђа. Ови су минерални састојци доцнијом инфилтрацијом унети у угаљ. Ако се угаљ саситни ови се састојци могу уклонити прањем.

Груби пепео долази у угаљ приликом вађења истог из рудника. Рудар, убацујући у вагонет извађени угаљ, убацује камен и остале делове минералних наслага, који заједно са угљем одилазе у ложиште, ако при сепарацији и прању не издвоје.

Пепео мрких угљева састоји се у главном из иловаче и креча, сицијум диоксида, док код камених угљева има мање креча а појављује се оксид гвожђа.

3. Подела угљева по врстама:

Према дефиницији коју дају за угаљ, у којој одређују број калорија, минималну садржину угљеника, максималну количину воде, максималну и минималну количину пепела, разни писци врше и разну поделу угља. У главном се подела врши на мрки, камени угаљ и антрацит. Тресет, и ако спада у фосилна горива или се помиње одвојено, или се у опште не помиње, док се лигнит убраја у мрки угаљ.

Код нас је уобичајена подела угља на: лигнит, мрко лигнитни угаљ мрки угаљ, камени угаљ и антрацит.

Т р е с е т

Постао је распадањем нагомиланих претежно биљних остатака боје је мрке. У слоју је мек и богат водом. Анорганских материја има до 40% (на супстанцу без воде). Сирови тресет садржи воде до 90%, због чега се пре употребе мора сушити, да се количина воде сведе на 25%. Садржи: C=47—67%, H=5,2—6,2%, O=31—46% и N=0,6—2,5%.

Садржина пепела варира од 1 до 40% али просечно је испод 10%.

По Кукуку тресетна варира Европе захватају следеће површине:

Русија	380 000 км. квадратних	Норвешка	12.000 км. квадратних
Финска	65.000 " "	Ирска	11.000 " "
Шведска	52.000 " "	Данска	3.000 " "
Немачка	23.000 " "	Холандија	2.000 " "

Моћност слојева достиже и до 10 метара.

Средња топлотна моћ исушеног тресета (са 25% воде и са 8% пепела) износи 3.500 калорије.

Подела тресета се врши 1 по старости, 2 по месту добијања и 3 по начину добијања.

По начину на који се добија, тресет се дели на: резани тресет, багер тресет, црпљен тресет, машински тресет и модел тресет.

Резани тресет вади се ручно помоћу лопата нарочитог облика. Овај начин вађења је могућ код густог компактног тресета. Лопатама је дат такав облик, да се убодом у тресетну масу вади комађе слично цигли, димензија 20×10×10 см.

Багер тресет се вади багером. Багер је у вези са машином која извађени тресет измеша, пресује, да му овални или петоугаони пресек, сече га на комаде и односи на сушење.

Црпљени тресет се црпи из тресетног поља, гвозденим кофама. У самом пољу тресет је жидак.

Машински или пресовани тресет је крајњи производи машинског дробљења, мешања и згушњавања тресетне масе. Има већу специфичну тежину и чврстину.

Модел тресет се добија када се тресетна маса удара нарочитим лопатама, па се тако промешана ставља у нарочите калупе.

Сушење тресета је најекономичније на ваздуху, у летњим месецима

Сувом дестилацијом у ретортама добија се из тресета кокс, који је веома чист и скоро без сумпора и фосфора.

Упогребује се у место дрвеног угља за ковачке ватре и за сушење калупа у ливницама гвожђа.

М р к и у г а љ

Мрки угљеви се међусобно јако разликују по спољном изгледу по прелому, по чврстини, по сјају, по мање или више дрвенастој структури и по саставу. Мрком угљу је због његове разноликости тешко дати јасну дефиницију.

У геолошком смислу мрки угљеви су млађи угљеви из доба терциера, ређе дилувиума.

(Наставиће се)

Измене и допуне Правилника о бесплатној и повлашћеној возњи

Пошто се указала потреба да се измене поједине одредбе Правилника о бесплатној и повлашћеној возњи на државним железницама за особље државних саобраћајних установа (бр. 143) од 1 јула 1934 год.

РЕШАВАМ:

- 1) да се удаљеност прописана у чл. 10 повиси од 30 на 50 км. и то за онс раднаке, који су чланови Пензионог фонда радника државних саобраћајних установа;
- 2) да се укине одредба у чл. 12 т. 9 и следећи став по којему чланови породице хонорарних саобраћајних лекара имају право на повластицу од 50% као и тамо побројана лица на 3 бесплатне карте годишње више; да се у истом члану у т. 3 уместо 10 година стави 5 година, а у т. 4 уместо 15 год. 10 година; да се у т. 5 чл. 12 иза бројева 1, 2, 3 и 4 дода „и 8“.

- 3) да се чл. 19, 20 и 23 замени чланом 9 Правилника од 18-1-1930 год. с тим да се повлашћена возња плаћа 20% редовне тарифе; док станице не буду снабдеване новим режијским картама наплаћивање се у двојструком износу возне цене, наведене у табели уз Правилник од 18-1-1930 год.

4) да се чл. 28 измени и да гласи:

„Чиновницима почев од 14 пол. групе навише припада на железници I колска класа; чиновницима од IX до V пол. групе закључно, који имају звања за која се грађи школска спрема из ст. 3 и 2 § 47 Закона о држ. саобр. особљу као и чиновницима VII пол. групе, који имају звања за која се тражи школска спрема из ст. 1 § 47, без обзира на школску спрему коју имају, затим чиновничким приправницима из ст. 3 § 47 припада II колска класа; свима осталим службеницима припада III колска класа“.

„Хонорарним лекарима Болесничког фонда државних саобраћајних установа, који су иначе као државни службеници распоређени од IV пол. групе и навише, или су у чину активног потпуковника и навише, припада I колска класа; осталим хонорарним лекарима припада II колска класа“.

„Контрактуални чиновници имају право на ону колску класу, која им је уговором предвиђена. Где то није случај, има се утврдити право на колску класу према звању које би имали да су распоређени по Закону о државном саобраћајном особљу сходно ставу 1 овог члана“.

5) да се одредбе чл. 42, 43 и 44 прошире и на **нерегулисане службенике**;

6) да право на превоз горивог дрвета имају:

ожењени чиновници на 10.000 кг.

ожењени званичници и служитељи на 5.000 кг.

7) да се одредба чл. 51 и 52 замене одредбом § 18 Правилника од 18 јануара 1930 године са допуном, која је допуњена решењем Министарског савета од 9-XII-1932 године.

Ове измене ступају на снагу 1 августа о. г.

Генерална дирекција издаће до 15 августа пречишћено издање Правилника бр. 143 од 1 јула 1934 године, које ће обухватити и ове измене

Министар саобраћаја,
инж. О. Кузмановић, с. р.

Нешто о раду Удружења у прошлој години

У прошлој години Централа се је била у главном посветила на чувању и одржавању онога, што је већ било створено ранијих година и отправљању својих текућих редовних послова. Најзад, нашим новим Правилницима обухваћен је толики програм рада, да се он не може и поред најбоље воље исцрпити ни за 20 година, па према томе није било потребно пројектовати нешто друго, већ просто према згодним моментима узимати једну по једну тачку од нашег програма из правила, па је приводити у дело и остваривати. Привођењем у дело нашег програма, значи изграђивати нешто ново, али за изградњу нечега новог, потребна су и финансијска средства у довољној мери. Ми државни службеници, у том случају упућени смо на Државу и њен буџет, али како су због ове незапамћене светске економске депресије, финансијска средства врло скучена, а наш државни буџет нарочито на личним издацима апсолутно ограничен, то смо ми били у многоме зависни, па смо се и ми за прошлу годину, ограничили само на отправљању текућих послова и строгом чувању онога што је се затекло.

Као сваке, тако и ове године, Централа је вршила разне интервенције за поједине своје чланове из разних Обласних управа и Пододбора, код свих државних а нарочито саобраћајних власти. Може се слободно рећи, да су сви послови, у колико их је било, свршавани са потпуним успехом. Редуцирање наших чланова због уштеде у кредиту била су не приметна, а по кривицама

била су минимална. Дисциплинска суђења по разним кривицама сведена су у прошлој години на минимум.

Као и увек до сада, тако и ове године, Централа је са успехом вршила пропаганду за организацију Удружења тако, да је на овоме пољу пожњела одличне резултате, са успехом завршила организацију и по најзаченијим крајевима нашег југа. Готово сви чланови, односно ложачи Државних железница, са малим изузетком приступили су Удружењу, једино је остало још то, да се у идућој години посвети сва пажња на организацији ложача морских бродова на нашем Јадрану, т. ј. у колико их тамо буде било. Удружење данас има 6 својих Обласних управа, са преко сто и неколико Пододбора и Повереништава широм целе земље тако, да број чланова данас достиже скоро до 3000 људи. Годишњи редовни приход Удружења премаша цифру од 500.000 и неколико хиљада динара. Од ове суме издаје се годишње на хумане културне сврхе преко 350.000 динара помажући своје чланове, а преко 150.000 динара годишње остаје као уштеда код Обласних управа и Централне.

Ванредни приходи Удружења за сада су минимални, али постоји нада и могућност да се и они у идућој години у многоме повећају тако, да би Удружење на тај начин имало годишње преко 600.000 динара прихода. Ова је сума за нас ситне Државне службенике, са обзиром на то, да се рад у Удружењу отпочео интензивно тек пре 3—4 године, *рекордна па мислим и за сваку похвалу*, зез обзира на извесна роварења једне тројке која је вечито камен спотицања у нашем Удружењу, о којим ћемо незнатним личностима и њиховим недељама, имати прилике да се при последњој тачки нашег дневног реда мало позабавимо. Изградњом бар једног нашег дома, играњем једног кола веће лутрије са бар преко 2.000.000 динара срећака, чије би се одобрење могло лако добити од надлежних власти, а чист приход намењен за изградњу осталих наших домова, наш ванредни приход Удружења достигао би свој максимум. Са Изградњом домова чија би вредност износила неколико милиона непокретног имања било, би апсолутно могућно оснивање Удружењског пензионског фонда, из кога би сви чланови без разлике по стеченом праву примали извесне пензије, јер би они служили као резервни фонд за Државну гаранцију.

Према овоме Централна Управа завршила је свој рад у овој годичи, па моли конгрес да јој да своју разрешницу.

Из Централне Управе Удружења

Министарству Саобраћаја преко Генералне дирекције државних железница Београд

Централној управи стручно-хумано културног удружења ложача државних железница и бродова, част је учтиво замолити наслов следеће:

У времену од 15 до 23 августа 1934 године, ова Управа одржаће свој X редован годишњи конгрес у Сплиту.

Достављајући предње част нам је учтиво замолити следеће:

1) Да се свима члановима Удружења ложача државних железница и бродова одбори по осам дана отсуства без урачунавања у годишњи олмор, ради учешћа на овом конгресу.

2) Да се члановима удружења ложача и њихових породица одобри бесплатно путовање од места службо-

вања до Сплита и натраг у брзим и путничким возовима III класе. Као слободне карте за долазак на конгрес члана Удружења и чланова породица има важити објава шефа ложонице уз железничку легитимацију.

3) Да се на дан 15 августа возу 2 додају двоја 4 основна кола III класе, у која би се сместили учесници конгреса са југа из Београда, у Винковцима из Суботице, Славонском Броду из Брода и Сарајева, а трећа кола да нам се закаче у Загреб са којима ће путовати учесници из Загреба, Љубљане и осталих северних места. Ова кола служила би за повратак учасника из Сплита до своје домицилне станице.

Учтиво молимо, да по одобрењу изволите известити све Обласне дирекције државних железница, као и Дирекцију државне речне пловидбе.

У очекивању да ће се нашој молби изаћи у сусрет, молимо г. г. меродавне да изволите примити уверење нашег особитог поштовања.

Секретар,
Стјепан Вулетић, с. р.

Претседник,
Милован Милић, с. р.

Централној управи Удружења ложача

Београд

На молбу централне управе ложача, Господин Министар саобраћаја решењем својим у акту ГДБр: 51602/34 од 14. ов. мес. за X редован конгрес удружења, који ће се одржати у времену од 15-23. августа т. г. у Сплиту — одобрио је следеће:

1) Да се члановима удружења ложача који буду узели учешћа на конгресу, одобри осам дана осуства, које се неће рачунати у годишњи одмор;

2) Да се члановима удружења, и члановима њихових породица одобри бесплатна возња у брзим и путничким возовима у III класи од места службовања до Сплита и натраг с тим, да им као слободна карта важи објава издата од стране шефа јединице, уз железничку легитимацију; и

3) Да се 15. VIII. возу 2 додају двоја кола, којима ће путовати учесници конгреса.

Шефови јединица имају строго водити рачуна, да осуство службеника не буде на уштрб службе.

Предње се доставља Управи ради к знања.

Достављено: Свима Обласним дирекцијама
и Централној управи удружења.

По наредби
Генералног директора
за начелника општ. г. одељења,
(потпис нечитак)

Из канцеларије Централне управе Удружења ложача државних железница и бродова у Београду

Свима члановима Удружења — делегатима који ће учествовати на X редовном конгресу у Сплиту.

Извештавају се чланови да је Господин Министар саобраћаја решењем својим ГДБр: 51602/34 од 21 јула т. г. одобрено да X редован конгрес одржи у Сплиту у времену од 15 до 23 августа 1934 године.

Централна управа даје делегатима следеће обавештење ради путовања за Сплит.

На дан 15 августа 1934 године возом бр. 2 у 9 часова пре подне кренуће делегати сви у колима директним која ће бити прикачена овом возу. Сви деле-

гати из јужних крајева наше Краљевине Југославије имају поћи на пут благовремено тако да њихов долазак у Београду има везу возу 2 од 15-VIII. 1934 године.

Остали делегати који су из Сарајева, Брода, Винковца, Суботице имају се у путу прикључити делегатима из Београда.

Делегати из Љубљане и Загреба, као и из осталих северних места, имају делегате из Београда сачекати у Загребу и са нама се придружити и заједнички продужити пут за Сплит.

Чланови породице исто тако путоваће заједно са делегатима у колима директним за Сплит и обратно.

Скреће се пажња свима делегатима да строго воде рачуна о везама возова како би сви заједно путовали до Сплита и обратно до места службовања.

Сви делегати према горњем одобрењу добиће објаве од својих шефова јединица за себе и чланове породице и исте ће важити за путовање у брзим и путничким возовима III класе.

Сваки делегат има благовремено известити свога претпостављеног старешину да је одређен за конгрес, који ће му на време одобрити осуство и издати објаву за пут.

Предње се доставља делегатима на знање и управљање.

Секретар Централне управе,
Стјепан Вулетић, с. р.

Претседник Централне Управе,
Милован Милић, с. р.

Има реч Матеја Иванковић поводом случаја Јосипа Зупанца

Последњих дана избила је на јавност нека афера Јосипа Зупанца бив. секретара Централе, па поводом тога желим, да после три године мога ћутања понова проговорим и разголитим тог фамозног Зупанца, који је вечито камен спотицања напредку нашег Удружења, те да неби извесни чланови мислили да Зупанац невинно страда, већ ову казну коју ће тек тада да искуси, он је њу већ одавно заслужио, то је моје тврдо убеђење.

Као претседник надзорног одбора Централе, изабран сам на конгресу 1930 године, а Зупанац је изабран на истом конгресу за секретара Централе, а у исто време Зупанац је изабран на скупштини исте године и за претседника Београдске Обласне Управе, па поред тога био је и уредник стручног гласника. Дакле побрао човек све титуле у удружењу, па следствено и томе масне хонораре за сваки посао. Једино што још није постао митрополит у Удружењу, а верујем да човек са Јосиповим амбицијама, неби ни то звање одбио ма да за њега није дорастао.

Још пре тога конгреса Јосип је у присуству свих нас чланова у Београду, дао своју сагласност, да Милован Милић као најподеснији буде биран за претседника Централе, Петар Радић за потпретседника, а Живко Матић за благајника. Сви смо се стим сложили и на Конгресу изишли са једном листом, па према томе, они буду и изабрани. Кад је нова управа примила своју дужност и приступила послу, Јосип без икаквог разлога мења своју политику и у место да искрено помаже нову управу, он се на њу почео бацати дрвљем и камењем, грдећи на сва уста Милована Милића и Живка Матића, проносећи глас о њиховом прљавом раду и ваздан што шта, а мене као новог претседника Надзорног одбора на сваком кораку гурао у борбу противу њих. Као нов функционер у управи Удружења, онако још неупућен

у послове истог, био сам склон да све Јосипове измишљотине и неистине примим и поверујем им, па као председник Надзорног одбора ступим у отворен сукоб са управом Удружења, што сада признајем, да је ово све било непотребно и штетно за све нас, шта је се све даље одиграло то је већ сваком познато.

После неуспеле борбе ја се повучем од послова у Удружењу, а Јосип после дужих преговора и погађања ипак себе опере и понова свој ауторитет поврати у Удружењу, па буде понова изабран за часника Централне и Обласне управе, разуме се опет уз масне хонораре. Дакле како се свршило да свршило, тек главно да је њему добро, а нас које је он навео да капитулирамо пред свима члановима оставио на цедилу. Он је хтео пошто пото, да помоћу мене и осталог надзорног Одбора, обори централну управу са Милованом Милићем, па да макар и привремено дође за претседника он овако нелегалним путем, кад то већ не може постићи редовним путем на конгресу, па да само њему буде добро, а за остале њега се то не тиче. Па јасно се види чему смера овакав рад Јосипов, зар толики конгреси и скупштине дођоше и прођоше, Јосип ни на једном од њих није ни покушао да доказује те Милованове неисправности и кривице, а камоли да их је доказао, на Конгресу само ћути и тобоже у свему се слаже са сваким предлогом, а кад све прође и треба да се ради и Управа помогне, он онда оспе палбу на њу и руши је. Грдно је се Јосип преварио у својој рачуници, није Милован таква слаботиња како је то он мислио. Поврх свега овога Милићу се има честитати, јер он је за ово кратко време и поред давања одбране на све ове неоправдане нападе Јосипове, ипак много дао од себе за опште добро Удружења као ни једна управа до сада. Јосип нека каже шта хоће, али ја кажем ово, „штета је што ми нисмо имали од првог дана оснивања нашег Удружења овакву једну управу“, друкче би данас наше Удружење стајало, а за Јосипа није никаква штета дали ће он остати у Удружењу или не.

За сад оволико а у будуће ако устреба биће и више.

Мато Иванковић

ложач ложонице
Београд

Злоупотреба при исплати дијурне при београдској Обласној управи

Као благајник Централне управе, а као и делегат на годишњој скупштини Обласне управе Београд на дан 27 маја 1934 године, оно што је најглавније пуноправни члан Удружења нисам могао да пропустим прилику а да се том приликом не заинтересујем о исплати дијурне делегатима на годишњој скупштини београдске обласне управе одржане поменутог дана. Дакле један дан разочарења у мом животу, то је био 27 мај т. г., то је дан годишње скупштине Обласне управе Београд. Ни један члан нашег удружења, а нарочито делегати и то Централне управе нису доживели да буду на скупштини толико малтретирани и понижавани од извесних клика, која је ставила себи у задатак: да у пркос вољи већине, пошто пото, нелегалним сретствима дограбе крмилу Удружења у својим рукама. Тако, тога дана, када сам видео да једна клика корупционаша, од четири до пет људи, која никог за собом нема, хоће пошто по то да окаља част наших најзаслужнијих пријатеља и баци се блатом на њихову сјајну прошлост, па да виком и лармом без потребе унесу забуну међу необавештеним делегатима на скупштини и тиме прејудуцирају избор нове Управе у

своју корист. Покушао сам као делегат Централне, да сузбијем и онемогућим овакав начин рада оних, којима је стало да се играју Удружењем и да воде рачуна о томе, када је каса Централне пуна новца, да је дограбе у своје до рамена окељане руке, и да им у име Централне управе одговорим на све њихове примедбе и неистине, које су они, злонамерно, јавно протурали међу делегатима на скупштини; да би оцрнили наше највеће поборнике, творце и очеве нашег Удружења.

Тако, свега четири пет људи, имали су свој строго одређен правац и задатак: да се дограбе пуне касе београдске Обласне управе као и Централне. Они су још пре скупштине, преко целе године, т. ј. приватним путем пискарали, свима Пододборима износили разне лажи противу Централне и мене функционера, и уносили тиме раздор међу наивним члановима, па су чак шта више сачекивали и неке делегате, који су стизали у Београд на скупштину па их водили наивне на нека скривена места, договарајући се са њима како и на који начин да се дође до постављеног циља, па ма каквим било сретствима.

Збиља ова разорна акција имала је свог ефекта. За председника скупштине изабран је Ј ван Рајић из Прилепа. Нико није могао ни слутити да је ово све нарочито удешено, да је овај човек и сувише пристрасан па чак шта више и потплаћен и то са новцем Удружења, а не њиховим, што се може сваки уверити из списка исплаћених дијурна, који ћу овде изнети. Не само да је Јован Рајић добио достојну награду за своју ревност, већ су и остали заслужни делегати добили достојну награду на штету свију чланова, па чак и њих неколико главних и већих бунтовника интересција и удружењских шићерција, који су прљави од главе до пете и који већ једва једном, хвала Богу, полажу рачуне пред судом правде, о своме раду у Удружењу.

Од ове и оваке Обласне скупштине, то је се могло очекивати, наравно ништа добро и корисно за све нас, већ само себично и пристрасно, а то се јасно види из записника скупштинског, да се тога дана на скупштини свашта причало, којештарије, рекла казала. Чуо сам казали су ми, футболске утакмице и ногометна друштва и у опште неозбиљне ствари за наше Удружење, и ако претседник скупштине није дозвољавао никоме друге ме говора сем овој клики, наравно, јер је заго и имала разлога, а и ако је коме дао он му је одредио само пар минута, докле је његовим корупционашима дозвољавао по неколико сати, па и цео дан, што се види из самог записника. Па ипак и по врх свега овога нису ни једну једину кривицу функционера Центриле доказали, на које су се стално узвици и чули од ове клике, па то је уникум да се данас у двадесетом веку вежу човеку руке, ноге и уста па да се бије цео дан не дати му да се брани и на крају крајева ништа му не нашкодити. Па зар то није скандал? Зар то није велика срамота? Кад по врх свега овога они иду пред суд а не ми, које они руже већ годинама, на штету целине и Удружења.

Сад пак дозволите ми да се мало позабавимо о најновијој њиховој афери, односно дијурина додељених делегатима на скупштини Обласне управе у Београду. Наиме Јовану Рајићу из Прилепа регулисани члан и ако је само један дан учествовао на скупштини, он је примио дијурну за шест дана динара 450.—, дакле пет дана путовања.

Док је Јован Димовић из Градско регулисани члан добио дијурну само за 4 дана динара 300.— и ако је скупштина била само један дан, — дакле три дана путовања. Па зашто да Јован не добије за 6 дана кад је имао два три сата путовања више од Јордана, кад од Градско до Прилепа има свега неколико сати. Али Јован је био претседник скупштине, па му је ово награда за

навијање овој клики. Исто тако Јосип Драјер из Земуна код Београда, као претседник Надзорног одбора примио је за три дана 180.— динара, док је његов члан Надзор. одбора Радомир Миленковић, из Београда примио за два дана 120.— динара. Кад су оба ова човека из једног места и када су оба у једном месту дужност вршили, онда зашто да један добије дијурну за три а други за два дана? Док је претседништво Обласне управе и то: Милош Ћосић, Јосип Зупанац и Радосав Станимировић добили дијурну сваки по три дана, и ако су из Београда скупштина је била само један дан и то суму динара 585.— сва тројица примили. Дакло тачно као и делегати из Скопља, Краљева, Ханрија, Зајечар и Ниш, и.т.д. А исто из Београда Петар Радић и Владимир Дергачев добили су по два дана дијурне, док је трећи делегат из Земуна Лазар Филиповић добио само за један дан!? Дакле само овај једини који је плаћен тачно по Правилима за све остале претседништво је се огрешило према друштвеним правилима.

Ево видимо господо како се рукује друштвеном имовином од стране Јосипа Зупанца и његовог друштва, а на очи свију нас и нашег Удружења.

Све је то противу Правилника и на штету целине, јер поред неправилно издате суме од 615 дин. створена је разлика између чланова и делегата а тиме створено и незадовољство. Шта би тек било када би ово друштво добило одрешене руке у Централној управи. Тачно би се ми на оне старе рачуне повратили, али у каси не би остало марјаша.

Ово се не односи на делегате, већ само на Обласну управу да се види поштење оних људи који целог века дижу ко бејаги свој нож противу нечијег тобожњег непоштења. Из свега овога може сваки да се увери да „не лаје куца само другог ради већ себе ради“ и тешко би Удружењу било кад би се ови људи дохватили криминала нашег Удружења, удружењског брода.

Па питам ја сада сваког паметног и поштеног члана, чему ово води, хоћемо ли да се вратимо натраг где смо били пре четири године или ћемо продужити одлучним кораком напред. Без обзира на ове буке које ће то тврдити убеђеним послом не успеле буке и вике напослетку ућутати за увек.

Господин Зупанац као и његови три до четири друга отворено и јавно позивам данас, да садање функционере Централне оптуже у року од месец дана, јер нам суд за наше кривице то налаже, па да једном будемо начисто, у противном сматрају ово обичним провокаторством и клеветом, па ћемо ми њега опет тужити суду кад он већ нас несме.

Ако у одређеном времену дружина не оптужи Централну управу Суду за ствари које су изнели годишњој скупштини, а које постоји и у записнику да је Централа крада и пљачкала капом и шаком, Централа ће их тужити за увреду части, и недоказане клевете.

Нека извину другови делегати ово се на њих не односи, једино само на старо и ново претседништво како су радили до сада и како су уносили раздор међу члановима.

Живко Лазара Матић

Ложац ложионице Београд.

Нова управа удружења ложача, која је изабрана на Х. годишњој скупштини дана 22-VI-1934 године.

1. Претседник,	Стево Вујичић,
2. I.	Бамил Лисак,
3. II.	Богдан Гаврић.
4. Секретар,	Марко Марјановић,

5. Благајник,	Милан Михајловић,
6. Надзорни одбор,	Вељко Ненадић,
7. I.	Милан Лековић,
8. II.	Бамил Сулејмановић,
9. III.	Ласија Фрањо, Мосиар,
10. IV.	Сулејман Бегимамовић Зеница
11. Управни одбор,	Тешић Борђо,
12. I.	Обрен Видић,
13. II.	Марко Давидовић,
14. III.	Мујо Салкановић,
15. Заменици У. одбора,	Млађеновић Перо,
16. I.	Маршић Никола,
17. II.	Вулешић Осипоја,
18. Зам. Над. I. одбора	Рахмановић Смајо,
19.	Драгић Ђуро.

Изабрана управа удружења ложача обласне управе, Сарајево.

Секретар Обласне Управе
Сарајево
Марко Марјановић.

Претседник Обласне Управе
Сарајево
Вујичић Стево.

Записник 10. годишње скупштине Обласне управе Сарајево одржане 22/IV 1934.

Претседник Обласне Управе отвара 10 редовну годишњу Скупштину, и предлаже да се изабере претседник Скупштине, што се изабра Бегимамовић Оверачи Записника Мрачевић и Лалић, изабран је за Записничара Илија Видовић.

Јовичић предлаже да се прочитају депеше, које треба послати, што се одобрава. Читање депеша, које су упућене: Њег. Величанству Краљу, Председ. Владе, Министру Саобраћаја, Директору дирек. Сарајево, поштомнику Дироктора, Начелнику маш. одељења и господину Бану Дринске Бановине.

Јовичић извештава скупштину о свом раду за минулу годину и каже да се није могло бог зна шта урадити али се је сачувало оно што смо имали по Закону право, а и сачувамо право Удружења, на својој висини. Јовичић каже да је радио на добро Удружења и чланова. Јововић извештава о учињеним интервенцијама на појединим местима.

Добива реч Марјановић и извештава присутне о раду као секретар за прошлу годину, са примитим и послатим дописима као и бројном стању ложача, примљених дописа 238 а послатих 326, даље Марјановић извештава бројно стање чланова по најновијим листама Дирекције који су чланови платили имамо 581. и завршава са својим извештајем.

Добива реч Михајловић и извештава о стању Благајне као и што износи и потписане билансе од Надзорног одбора, који се и прилажу за новине.

Добива реч Милан Цвијевић претседник Надз. одбора и извештава другове о раду Надз. одбора и каже што се тиче рада нашег Удружења био сам потпуно задовољан са радом садање Управе што стим завршава свој извештај.

Добива реч Лалић и упозорава другове на ред пошто поједини упадају у реч, добива реч Благајник и објашњава рад по неким питањима. Добива реч Тешић и тражи од Марјановића, да изнесе ради неких чланова који су радили на штету Удружења, што Марјановић и износи.

Узима реч делегат Матић благајник Централне Управе и каже: Другови Задовољан сам са вашим радом као што вам и предлажем да и даље бирате оне чла-

нове који су то заслужили и добре другове који раде на добро Државе и Удружења а који раде на раздору Удружења треба их отерати из средине нашег Удружења. У томе долазе председник Удружења Маш-вођа госп. Божић, а и наш утемељач и оснивач нашег Удружења, као што су дошли господа Луцати и Мартинчевић маш-вође ложioniце Сарајево.

Лисак ставља примедбу на допис који је имао благајник Централне и односи се на градњу друштвеног дома, што Марјановић објашњава поводом градње дома.

Добива реч Шимић и износи неке ствари поводом лањске годишње Скупштине и рада управног одбора на што долази до приговора између Шимића и Марјановића што Марјановић износи цео рад за прошлу годину и доказује да је у Удружењу рађено само оно што је најбоље по наше чланове. Потом се даје разрешница старој управи и настаје бирање нове Управе, а пошто се немогу сложити у бирању, то се повлаче делегати 15 минута и износе листу нове Управе.

Председник скупштине говори поводом нове Управе и изабраних чланова и Лалић чита предложену листу, која се прима једногласно.

Узима реч Алекса Божић, и говори поводом изабране управе да познаје чланове који су дошли у Управу и задовољан је са изабраним, те наставља са својим говором и апелује на све наше чланове да се привате посла, па да дође до наше жељене идеје, то јест, да се подигне наш дом, што код присугних изазива бурно одобравање г. Божићу са узвиком Живио, Живио!

Марјановић говори поводом нових Правила на што Благајник Централне објашњава присутнима о нашим Правилима и да би требало да правила буду у виду једне књижице, а да би могла коштати од комада 2—3 динара.

На дневном реду долази читање молби и жалби молбе које су поднешене за помоћ, све је одобрено, па колко је на коју било потребно, по увиђавности присутних делегата.

Узима реч члан Лазар Кариман председ. Обласне управе бродара и поздравља присутне као што и испоручује поздрав од наших другова бродара, говори друг председник бродара, да се радује што је дошо у Сарајево на годишњу Скупштину, а уједно и на прославу 10 година рада Обласне управе Сарајево, Какриман каже: да га је изненадио ред и рад Обласне управе Сарајево, те жели свима нашим друговима, да пођу оним путем који доликује најбољем службенику и добром другу.

Узима реч господин Обрадовић надзорник машина Ложионице Сарајево и каже: веселиме, ката видим да ви ложачи борите се за она права, која вам Закон дозвољава. Даље каже господин Обрадовић, добри службеници, добри другови, добри чланови, то треба да је дика свакога ложача, јер без слоге и братства нема ништа, верујем, ако будете и даље ишли истим путем, да ћете, ако бог да, моћи скоро да сједите у свом дому, и господин Обрадовић завршава свој говор уз бурно одобравање присутних.

Добива реч Матић благајник Централне и као изасланик Централне управе и каже: признајем рад Обласне управе Сарајево, те да се и надале ради оно што је најбоље а да се не мрзимо између себе јер смо ми сви ложачи па не треба да правимо разлике, свакоме добром друту место је међу нама а који хоће да ради противу Удружења нема места међу нама.

Настаје дебата поводом градње друштвеног дома да се почне са градњом и дали треба да се изабере посебни одбор, што присутни делегати дају одрешене руке Обласној управи, да ради како је најбоље по Удружење, а ако прилике дозвољавају да се почне са градњом дома.

Пошто је исцрпљена и задња тачка дневног реда предлаже председник скупштине да се закључи данашња наша Скупштина, а пошто имамо и сутра нашу прославу па би требали да се мало одморимо.

Те се скупштина закључује у 17 сати и 50 м.

Председник скупштине. Оверачи записника,
Сулејман Бегимамовић, с. р. Мрачевић Гојко, с. р.
Н. Лалић, с. р.

Водитељ записника,
Илија Видојевић, с. р.

† Димитрије-Мита Ристић

инспектор машинског одељења београдске железничке дирекције

На дан 24 јула ове године тихо и готово нечујно, угасио се је живот Димитрије-Мите Ристића, инспектора машинског одељења београдске железничке дирекције. Тако нам је зла судбина отргла из наше средине још једног одличног пријатеља.

Уз учешће огромног броја пријатеља и поштоваоца покојника, сахрањен је 25 јула у Београду, те остајемо без једног искреног пријатеља. На одар покојников наше је удружење положило величанствен венац и узело учешћа на сахрани са великим бројем чланова.

Нека је лака земља нашем драгом „чика Мити“, а његовој уцељеној породици наше искрано саучешће.

Посмртна реч

коју је изговорио председник Централне Милован Милић на погребу покојника Мите Ристића бив. инспектора београдске железничке дирекције гласи:

Драги наш инспекторе, претешка дужност пуна бола, неочекивано ми је пала данас удео, да се као председник Централне управе твојих увек омиљених ложача Државних железница и бродова, поклоним пред твојим сенима и на тај начин у име свију одам последњу почаст.

Да драги инспекторе, ти си то од нас потпуно заслужио, јер си кроз цео твој век, био наклоњен више својим млађима него и сам себи, радну снагу увек си волео и ценио, твојим благородним срцем и великом словенском душом, твојим увек уљудним опхођењем према млађима, ти си нас просто очарао, па ће тако твоје име, међу нама, вечито живети.

Из пијетета према твојим сенима, овога тренутка хиљаде радника уморних руку упустише за тренутак тешке чекиће, лопате, и остале алате, да ти побожним ћутањем одаду покојнице последњу пошту при твојој поласку на пуг вечности. „Тебе, црна земљо, наша мајко мила, која си нас све родила, и која ћеш ти ипак све прогутати, молимо, да у твојој хладној утроби добро чуваш тело драгог нам покојника.

Слава ти и велика хвала!!

Централној управи Удружења ложача
држ. железница

Београд

Потписани најсрдачније се захваљујем Обласној управи Удружења ложача у Суботици на указаној ми помоћи од 300.— динара за време мога боловања.

Вел, Бечкерек, 3.-VI. 1934. год.

Шагановић Стојан
ложач.

БИЛАНС

Примитак од 24/VI. 1933. године до 22/VI. 1934. године.

П Р Е Д М Е Т		Динара	п.	Динара	п.
1	Салдо на дан Скупштине 24/VI. 1933 год.	3.917	20		
2	Чланарина	81.766	55		
3	Уписнина	90	—		
4	Добровољни прилози за градњу Дома	8.305	—		
5	Убрата Чланарина за Свирање	1.150	—		
6	Убрата за Обданиште	115	—		
7	Приход од Забаве	137	—		
8	Некретнине	15.090	50		
9	Инвентар одписан са 10%	5.590	—		
10	У потраживању код чланова	832	50		
11	Резервни фондови код Подружница	10.400	—		
12	У Дирекцији Држ. Жељезница	17.786	—		
13	У Поштанској Штедионици Сарајево	13.166	80		
14	Камати у Кредитној Задруги	2.098	—		
15	Уложено у Кредитној Задруги	57.902	—		
				218.346	55

Издатак од 24/VI. 1933. гол. до 22/VI. 1934. године.

П Р Е Д М Е Т		Динара	п.	Динара	п.
1	Централа 25%	27.561	—		
2	Посмртнина	8.500	—		
3	Болесничке потпоре	10.400	—		
4	Кирије Сарајево и Подружнице	6.570	—		
5	Хонорари Фукионера	10.800	—		
6	За обуставу чланарине при Дирекцији	2.400	—		
7	Писаћи прибор	1.722	50		
8	Дневнице Делегата	4.184	—		
9	РАЗНО: Гориво, Депеше, Тамбурашки прибор	2.797	55		
10	Помоћи Хуманим друштвима	6.133	—		
11	Правна заштита чланова	600	—		
12	Допуна резервних фондова	1.409	—		
13	Учитељ свирања	2.847	—		
14	Награде заслужним лицима	620	—		
15	Одписани инвентар 10 %	5.590	—		
16	Некретнине	15.090	50		
17	За вијенац	200	—		
18	Резервни фондови	10.400	—		
19	У Дирекцији Држ. Жељезница	17.786	—		
20	У Поштанској Штедиони Сарајево	13.166	80		
21	У Жељезничкој Кредитној Задруги	60.000	—		
22	За Изравнање Салда	0.569	20		
				218.346	55

На дан 22/VI. 1934. године налази се Друштвена Имовина у готовом, покретинама и непокретинама сума од Динара 131.602 дин. и 50 п. са Главним и споредним књигама савјено и у реду пронађено.

Благајник,
М. Михајловић

За Надзорни Одбор,
Михајло Цвијовић, Невир Лалић, Фрањо Лоста

Претседник Обласне Управе Сарајево,
М. Јовичић